

Sygn. akt VI U 1926/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Wilczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 maja 2015 r. w S.

sprawy I. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do odsetek

na skutek odwołania I. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 25 sierpnia 2014 roku nr (...)

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 sierpnia 2014 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., zgodnie z wyrokiem Sądu Okręgowego z 16 września 2013 r. oraz wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 24 czerwca 2014 r. dokonał wypłaty I. F. należnej kwoty emerytury, do której prawo podlegało zawieszeniu od dnia 1 października 2011 r. do 31 stycznia 2012 r. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż kwota wypłaty emerytury zawieszona w okresie od 1 października 2011 r. do 31 stycznia 2012 r. wynosi 18.001,40 zł. Do kwoty zawieszona emerytury doliczone zostały odsetki w wysokości 3.789,17 zł za okres od 12 lutego 2013 r. do 25 września 2014 r. tj. do daty wypłaty.

W odwołaniu od decyzji I. F. wniósł o jej zmianę w zakresie okresu za który zostały naliczone odsetki, nakazanie organowi rentowemu wyrównania odsetek ustawowych od każdego zaległego miesięcznego świadczenia emerytalnego od dnia 25 października 2011 r. do 11 lutego 2013 r. tj. 2.835,85 zł. Ubezpieczony nie zgodził się z ZUS w zakresie okresu za jaki zostały naliczone odsetki w związku z zawieszeniem prawa do emerytury. Ubezpieczony wskazał, iż wprawdzie Sąd Okręgowy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wskazał w uzasadnieniu wyroku z dnia 16 września 2013 r., iż odsetki należą się za okres od 12 lutego 2013 r., to przyjął takie stanowisko z uwagi na nieuchwalenie na dzień zamknięcia rozprawy przepisów ustalających jednoznaczne zasady wypłaty ubezpieczonym zaległych świadczeń wraz z odsetkami. Ubezpieczony wskazał, iż w dniu 18 lutego 2014 r. w życie weszła ustawa z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. Według treści art. 4 ust. 2 cyt. ustawy obliczona kwota zawieszona emerytury przysługuje wraz z

odsetkami ustalonymi w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego, zgodnie z którym odsetki należą się od dnia w którym miało nastąpić spełnienie świadczenia. zawieszenie emerytury nastąpiło w dniu 1 października 2011 r. zatem odsetki od zawieszonych kwot emerytury winny zostać naliczone od 25 października 2011 r. a nie jak to uczynił ZUS od dnia 12 lutego 2013 r. Odwołujący zauważył przy tym, iż w dacie wydawania zaskarżonej decyzji ustawa już obowiązywała.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie w całości z argumentacją jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

I. F. ur. (...) decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 11 grudnia 2009 r. nabył prawo do emerytury od 1 listopada 2009 r. tj. od miesiąca złożenia wniosku. Organ rentowy ustalił termin płatności emerytury na dzień 25 każdego miesiąca.

Niesporne, a nadto:

- wniosek - k. 1-2 plik I akt ZUS
- decyzja ZUS z 11.12.2009r. k. 34 plik I akt ZUS

Decyzją z dnia 12 października 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z urzędu wstrzymał od 1 października 2011 r. wypłatę emerytury I. F. zgodnie z art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych z powodu kontynuowania przez niego zatrudnienia w Państwowej Inspekcji Pracy Okręgowym Inspektoracie Pracy w S.. Organ rentowy wskazał, iż w celu podjęcia wypłaty emerytury ubezpieczony winien przedłożyć świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Dowód:

- decyzja ZUS z 12.10.2011 r. plik I k. 103 akt ZUS
- świadectwo pracy z 24.02.2012r. k. 93 plik I akt ZUS

W dniu 27 lutego 2012 r. I. F. złożył w organie rentowym wniosek o wznowienie wypłaty zawieszonych świadczeń, wskazując że jego stosunek pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury uległ rozwiązaniu z dniem 24 lutego 2012 r.

Decyzją z 23 marca 2012 r. organ rentowy ponownie ustalił wysokość oraz wznowił wypłatę należnej ubezpieczonemu emerytury od 1 lutego 2012 r., tj. od miesiąca złożenia wniosku.

Niesporne, a nadto:

- wniosek z 27.02.2012r. k. 92 plik I akt ZUS
- świadectwo pracy z 24.02.2012r. k. 93 plik I akt ZUS
- decyzja ZUS z 23.03.2012 r. k. 96 plik I akt ZUS

W dniu 10 grudnia 2012 r. I. F. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w S. wniosek o wypłatę zaległych świadczeń emerytalnych wraz z odsetkami za zwłokę za okres od 1 października 2011 r. do 31 stycznia 2012 r., powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012 r.

Niesporne, a nadto:

- wniosek z 10.12.2012r. k. 102 plik I akt ZUS

Decyzją z 20 marca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił I. F. prawa do uchylenia decyzji z 12 października 2011 r. w części w jakiej decyzja ta zawiesiła jego prawo do emerytury na okres od 1 października 2011r. do 31 stycznia 2012 r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że brak jest podstaw do podjęcia wypłaty świadczenia od 1 października 2011 r., bowiem przepis art. 103a utracił moc prawną od 22 listopada 2012 r. na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012 r., którym uznano że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, dalej jako: ustawa emerytalna) dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa, wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Sąd Okręgowy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, po rozpoznaniu sprawy z odwołania ubezpieczonego od decyzji z dnia 20 marca 2013 r. toczącej się pod sygn. akt VIU 704/13, prawomocnym wyrokiem z dnia 16 września 2013 r. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że podejmuje wypłatę emerytury I. F. za okres od 1 października 2011 r. do 31 stycznia 2012 r. i przyznaje ubezpieczonemu prawo do ustawowych odsetek od całej kwoty należnego w związku z tym wyrównania za okres od 12 lutego 2013 r. do dnia wypłaty wyrównania (punkt I sentencji), oddalił odwołanie w pozostałym zakresie (punkt II sentencji), stwierdził odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania prawidłowej decyzji w niniejszej sprawie – w zakresie wynikającym z punktu I wyroku (punkt III sentencji).

Wyrok Sądu Okręgowego wraz z uzasadnieniem wpłynął do ZUS w dniu 3 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, po rozpoznaniu apelacji ZUS od wyroku Sądu Okręgowego 16 września 2013 r., wyrokiem z dnia 24 czerwca 2014 r. oddalił apelację organu rentowego.

Niesporne, a nadto:

- decyzja ZUS z 20.03.2013r k. 112 plik I akt ZUS

- odwołanie z 16.04.2013r. k. 3-4 akt sprawy o sygn. akt VIU 704/13

- odpowiedź na odwołanie z 06.05.2013r. k. 13-14 akt sprawy o sygn. akt VIU 704/13

- wyrok SO z 16.09.2013r. sygn. akt VIU 704/13 z uzasadnieniem k. 24, 27-23 akt sprawy o sygn. akt VIU 704/13

- apelacja ZUS z 08.10.2013r. k. 35-36 akt sprawy o sygn. akt VIU 704/13

- odpowiedź na apelację z 30.10.2013r. k. 44 akt sprawy o sygn. akt VIU 704/13

- wyrok SA z 24.06.2014r. sygn. akt IIIAUA 1081/13 z uzasadnieniem k. 50, 53-59 akt sprawy o sygn. akt VIU 704/13

Wyrok Sądu Apelacyjnego z 24 czerwca 2014 r. wraz z uzasadnieniem wpłynął do ZUS w dniu 4 sierpnia 2014 r.

Dowód:

- prezentata na wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 24.06.2014r. k. 50 plik I akt ZUS

Zaskarżoną decyzją z dnia 25 sierpnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, zgodnie z wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 24 czerwca 2014 r. dokonał I. F. wypłaty należnej kwoty emerytury, do której prawo podlegało zawieszeniu od dnia 1 października 2011 r. do 31 stycznia 2012 r. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż kwota wypłaty emerytury

zawieszanej w okresie od 1 października 2011 r. do 31 stycznia 2012 r. wynosi 18.001,40 zł. Do kwoty zawieszanej emerytury doliczone zostały odsetki w wysokości 3.789,17 zł za okres od 12 lutego 2013 r. do 25 września 2014 r. tj. do daty wypłaty.

Dowód:

- decyzja ZUS z 25.08.2014 r. plik I k. 167-169 akt ZUS;

- pismo ZUS z 15.05.2013r.plik I k. 176 akt ZUS

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszym postępowaniu pod rozagę Sądu poddana została ocena prawidłowości decyzji ZUS z dnia 25 sierpnia 2014 r., którą organ rentowy wykonując prawomocny wyrok Sądu Okręgowego z dnia 16 września 2013 r. dokonał wnioskodawcy wypłaty należnej kwoty emerytury, do której prawo podlegało zawieszeniu od dnia 1 października 2011 r. do 31 stycznia 2012 r. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż kwota wypłaty emerytury zawieszanej w okresie od 1 października 2011 r. do 31 stycznia 2012 r. wynosi 18.001,40 zł, wraz z odsetkami w wysokości 3.789,17 zł za okres od 12 lutego 2013 r. do 25 września 2014 r. tj. od daty określonej w wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 16 września 2013 r.

Tytułem wstępu wskazać należy, że prawo do odsetek z tytułu opóźnienia w przyznawaniu i wypłacaniu świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych reguluje przepis art. 85 ust. 1 ustawy systemowej, zgodnie z którym jeżeli ZUS - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które ZUS nie ponosi odpowiedzialności.

Na podstawie delegacji zawartej w art. 85 ust. 2 ustawy systemowej wydane zostało przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej rozporządzenie z dnia 1 lutego 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad wypłacania odsetek za opóźnienie w ustalaniu lub wypłacie świadczeń z ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1999 r., Nr 12, poz. 104). Regulacja ta przewiduje, że odsetki wypłaca się za okres od dnia następującego po upływie terminu na ustalenie prawa do świadczeń lub ich wypłaty, przewidzianego w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń – do dnia wypłaty świadczeń, z uwzględnieniem § 2 ust. 2-5 tego rozporządzenia (§ 2 ust. 1). Okres opóźnienia w ustaleniu prawa do świadczeń i ich wypłacie, dla których przepisy określające zasady ich przyznawania i wypłacania przewidują termin na wydanie decyzji, liczy się od dnia następującego po upływie terminu na wydanie decyzji (§ 2 ust. 2). Okres opóźnienia w wypłaceniu świadczeń okresowych liczy się od dnia następującego po ustalonym terminie ich płatności (§ 2 ust. 4).

Zasady przyznawania i wypłacania świadczeń emerytalno-rentowych reguluje natomiast ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1 tej ustawy, organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji. Natomiast przepis art. 118 ust. 1a zd. 1 stanowi, iż w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Stosownie zaś do treści art. 118 ust. 4 tej ustawy, przy dokonywaniu wypłaty wynikającej z decyzji ponownie ustalającej prawo do świadczenia lub jego wysokość, ust. 1-3 stosuje się odpowiednio. Wypłata świadczenia wynikająca z decyzji, o której mowa w ust. 4,

następuje w najbliższym terminie płatności świadczenia albo w następnym terminie płatności, jeżeli okres między datą wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji a najbliższym terminem płatności jest krótszy niż 30 dni (ust. 5).

Powyższy przepis ustawy emerytalnej ma zastosowanie w niniejszej sprawie. Zwrócić tutaj należy uwagę na fakt, że prawo ubezpieczeń społecznych jest odrębną gałęzią prawa. Na gruncie regulującym prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego nie mają zastosowania przepisy prawa cywilnego. W szczególności niedopuszczalna jest stosowanie art. 476 i 481 k.c. Odesłanie zawarte w art. 85 ust. 1 ustawy systemowej do kodeksu cywilnego dotyczy zaś jedynie wysokości tych odsetek, równych wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. (por. uchwała SN z 11.09.1991 r., II UZP 11/91, OSP 1992, nr 7-8, poz. 147; wyrok SN z dnia 29.10.1997 r., II UKN 208/97, OSNAPiUS 1998, Nr 15, poz. 461; wyrok SA w Poznaniu z 17.04.2013 r., III AUa 1378/12, LEX nr 1316239). Tak więc odsetki należą się ubezpieczonemu jedynie w granicach przewidzianych przez przepisy prawa ubezpieczeń społecznych. W stosunkach opartych na prawie ubezpieczeń społecznych prawo do odsetek uregulowane zostały w sposób wyczerpujący. Świadczenia w tym systemie nie mają charakteru obligacyjnego, zatem obowiązek zapłaty odsetek może wynikać tylko z ustawy (por. wyrok SA w Katowicach z 20 marca 2013 r., III AUa 1258/12, LEX nr 1298903). W konsekwencji nie ulega wątpliwości, że ocena czy organ rentowy popadł w opóźnienie w wypłacie świadczenia winna być dokonana w kontekście przepisów art. 85 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i art. 118 ustawy emerytalnej.

Ponadto, zwrócić należy uwagę na treść regulującego ogólne zasady wypłaty świadczeń art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej, który stanowi że świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Zgodnie natomiast z art. 135 ust. 1 ustawy emerytalnej w razie ustania przyczyny powodującej wstrzymanie wypłaty świadczenia, wypłatę wznowia się od miesiąca ustania tej przyczyny, jednak nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o wznowienie wypłaty lub wydano z urzędu decyzję o jej wznowieniu.

Z przedstawionego stanu prawnego wynika, iż jeżeli dla stwierdzenia uprawnień do świadczenia wymaga się wydania decyzji, termin do jej wydania biegnie od daty wyjaśnienia ostatniej niezbędnej okoliczności, co dotyczy także ponownego ustalenia prawa do świadczenia. Przez wyjaśnienie "ostatniej niezbędnej okoliczności" trzeba rozumieć wyjaśnienie ostatniej okoliczności koniecznej do ustalenia samego istnienia prawa wnioskodawcy do świadczenia. Wyjaśnienie okoliczności niezbędnej do wydania decyzji oznacza dokonanie czynności mającej na celu ustalenie stanu faktycznego, czyli przeprowadzenie dowodów i ich ocenę.

Przesłanką powstania po stronie organu rentowego obowiązku wypłaty odsetek jest opóźnienie tego organu w ustaleniu prawa do świadczenia pieniężnego z ubezpieczenia społecznego lub wypłaty tego świadczenia. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażono pogląd, że zawarte w art. 85 ust. 1 ustawy systemowej określenie: "nie ustalił prawa do świadczenia" oznacza zarówno niewydanie w terminie decyzji przyznającej świadczenie, jak i wydanie decyzji odmawiającej przyznania świadczenia, mimo spełnienia warunków do jego uzyskania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2001 r., II UKN 402/00, OSNAPiUS 2002 nr 20, poz. 501), a zatem w tym ostatnim wypadku chodzi o sytuacje, w których organ rentowy odmawiając przyznania świadczenia naruszył przepisy prawa materialnego określające przesłanki nabycia prawa do świadczenia pieniężnego z ubezpieczenia społecznego. Nie ulega wątpliwości, że przewidziane w art. 85 ust. 1 zdanie drugie ustawy systemowej wyłączenie obowiązku organu rentowego wypłaty odsetek nie jest zależne od wykazania, że organ rentowy nie ponosi winy w powstaniu opóźnienia. Zawarte w tym przepisie określenie: "okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności" jest bardziej zbliżone znaczeniowo do używanego w przepisach prawa określenia: "przyczyn niezależnych od organu", co oznacza, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie jest obowiązany do wypłaty odsetek nie tylko wtedy, gdy nie ponosi winy w opóźnieniu, lecz także wtedy, gdy opóźnienie w ustaleniu i wypłacie prawa do świadczenia pieniężnego z ubezpieczenia społecznego jest skutkiem innych przyczyn niezależnych od ZUS (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2004 r., II UK 485/03, OSNP 2005 nr 10, poz. 147).

Odnosząc powyższe do stanu faktycznego niniejszej sprawy trzeba stwierdzić, iż niewątpliwie w dacie wydania decyzji wstrzymującej wypłatę emerytury – tj. dnia 12 października 2011 r. – ówczesny stan prawny czynił zaprezentowane w tejże decyzji stanowisko pozwanego prawidłowym. Jakkolwiek bowiem błąd organu rentowego w rozumieniu art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w judykaturze jest wprawdzie rozumiany szeroko (por. powołany przez Sąd pytający wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 2011 r., I UK 332/10, LEX nr 811827 i orzecznictwo w nim przytoczone), to jednakże nie obejmuje on sytuacji, w której organ rentowy (w chwili wydania decyzji) działa na podstawie niebudzących wątpliwości interpretacyjnych przepisów ustawy, które bez wątpienia korzystają z domniemania konstytucyjności aż do chwili uznania ich przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodne z Konstytucją. Decyzja wydana w takich warunkach nie może też być uznana za bezprawną, gdyż podstawa prawna do jej wydania odpadła dopiero po ogłoszeniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Należy zatem uznać, że decyzja taka stanowi przypadek, w którym opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności. Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. wydanym w sprawie o sygn. akt K 2/12 Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153 poz. 1227 j.t.), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji RP.

Wskazać należy, iż pozytywny dla ubezpieczonego prawomocny wyrok Sądu Okręgowego VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w S. z dnia 16 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt VIU U 704/13 stwierdza prawo I. F. do wypłaty emerytury za okres od 1 października 2011 r. do 31 grudnia 2012 r., **rozstrzygając równocześnie o odsetkach**. Wskazując, iż I. F. wniosek o podjęcie wypłaty emerytury za okres od 1 października 2011 r. do 31 stycznia 2012 r. i wypłatę wyrównania wraz z odsetkami złożył w dniu 11 grudnia 2012 r. Sąd Okręgowy uznał, że organ rentowy pozostawał w zwłoce w wydaniu stosownej decyzji od dnia następnego po dniu 11 lutego 2013 r. (w tym dniu upłynął dwumiesięczny termin na wydanie decyzji).

Podkreślić należy, iż zaskarżona w niniejszym postępowaniu decyzja wydana została przez organ rentowy w wykonaniu prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 16 września 2013 r., który utrzymany został w mocy przez Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 24 czerwca 2014 r., w tym też zakresie Sąd uznał decyzję organu rentowego za prawidłową.

O ile ubezpieczony uważa, że należały by mu się jakieś dodatkowe odsetki na podstawie ustawy z 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. (Dz.U. z 2014 r., poz. 169), która weszła w życie już po wydaniu wyroku Sądu Okręgowy w Szczecinie winien złożyć w tym przedmiocie stosowny wniosek do ZUS i tylko wtedy organ rentowy, a następnie – w razie niekorzystnego dla wnioskodawcy rozstrzygnięcia – Sąd mógłby rozpatrywać kwestię odsetek. Postępowanie oparte na powyższej ustawie jest bowiem postępowaniem wnioskowym i wymaga złożenia przez zainteresowanego wniosku do organu rentowego.

Kierując się więc tymi wszystkimi względami Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonego.

ZARZĄDZENIE

- 1) (...)
- 2) (...)
- 3) (...)